

***Må tidligst offentliggøres, når talen er holdt
Det talte ord gælder***

**Rektor på Duborg-Skolen
Heino Aggedam
Ved mødet i Menighedshuset Sct. Jørgen /Mørvig
danske menighed
Fredag den 7. juni 2024 kl. 19:45**

Årsmødetale i Sct. Jørgen/Mørvig fredag den 7. juni 2024

Tak for at invitere mig til at holde tale i Sct. Jørgen/Mørvig i forbindelse med årsmøderne 2024. Det er ikke alle, der får den mulighed, og jeg er selvfølgelig beæret over og stolt af at blive spurgt. Det føles rart, at I synes, at jeg kunne have noget fornuftigt og relevant at sige. Tak for det.

Sydslesvig kommer i mål – sådan lyder overskriften for årets årsmøder – Sydslesvig kommer i mål. Med henblik på sommerens Europeada, hvor Sydslesvig stiller med såvel et kvinde- som et herrehold, så håber jeg bestemt, at vi kommer i mål. At arrangementet bliver en succes, at vi scorer mange mål og også gerne, at vi vinder hele turneringen og på den måde kommer i mål.

Jeg håber, at vi altid kommer i mål med vores projekter, uanset om de er små og snævre for en lille personkreds, eller om de er store og brede for en meget stor personkreds.

Men helt overordnet håber jeg faktisk, at Sydslesvig ikke kommer i mål, fordi jeg tror, det er det bedste.

Det er det bedste, fordi visionen for det danske mindretal i Sydslesvig må være så stor, at vi ikke kan komme i mål, men at vi er en del af en stadig udvikling, og det vigtige er, at vi er en del af udviklingen. Den skal ikke køre parallelt med os, den skal ikke overhale os, men vi skal være en del af udviklingen. Sådan at vi til stadighed søger forbedringer og positive forandringer og nødvendige forandringer i takt med tilsvarende forandringer i det omkringliggende samfund. Det er nødvendigt, hvis vores foreninger og deres tilbud fortsat skal være attraktive for nye medlemmer og unge medlemmer.

I de foreninger, hvor jeg oftest kommer, trækker jeg aldersgennemsnittet meget ned, selvom jeg er ved at være en halvgammel mand, og så spørger jeg mig selv om, hvorfor det er sådan. Gider vi

ikke det sociale i foreningslivet i min og i yngre generationer? Er vi ligeglade med kulturlivet?

Selvfølgelig er vi ikke det.

Derfor spørger jeg også, om vi i mindretallet altid har de rigtige tilbud - på de rigtige tidspunkter - for den rigtige målgruppe?

Næppe.

Der er vi måske ikke i mål med de rigtige tilbud, og når vi er i mål, er vi igen bagud, fordi det, der var godt i går, ikke nødvendigvis er attraktivt i dag.

Jeg er klar over, at der er mange foreningsmedlemmer, der vil have tilbuddene, som de plejer at være. Julefrokosten, årsmødet, skt. Hans-festen osv., og selvfølgelig skal der være plads til traditionerne, men vi er nødt til at spørge os selv inden planlægningen af hvert eneste arrangement, hvad vi kan gøre bedre i år end sidste år, så vi har plads til traditionerne, men også udvikler vores arrangementer og tilbud.

Vi er nødt til at generere lyst til oplevelser og lyst til deltagelse, for det er stærke kræfter vi oppe imod. Der er influencere og youtubere, der er mere populære, end man kan forestille sig, så hvis vi skal tiltrække os opmærksomhed og interesse, så skal vi være i en fortsat udvikling, og det kunne fx være ved at tænke i færre, men større arrangementer.

Færre arrangementer, fordi det så bliver noget særligt. Det er det ikke, hvis der er flere arrangementer og tilbud hver eneste uge.

Større arrangementer, hvor flere foreninger og distrikter arbejder sammen i bestræbelsen efter at få mere kendte navne på plakaterne, så der bliver rift om billetterne.

Kan vi måske opbygge tilbud, som man ikke vil gå glip af, fordi der ikke kommer noget tilsvarende lige med det samme igen?

Kan vi opbygge noget, der rækker langt ud over mindretallet, men sætter os i fokus? Hvad med en koncert med Volbeat, Simon Kvamm eller noget helt andet stort.

Vi skal ikke ændre bare for at ændre, men vi skal holde øje med de gode udviklingsmuligheder, og vi skal lade ideer vokse – også de ideer, der i første omgang virker skøre eller umulige, for de ideer kan rumme kimen til afgørende nyt. Tænk bare på, at kunstig intelligens nu kan løse alverdens opgaver, som tidligere var meget tidskrævende.

Selvfølgelig kunne vi lukke øjnene for de nye muligheder, men så sætter vi os selv, mindretallet og Sydslesvig på et sidespor. Det er slet ikke ønskeligt, når vi er og fortsat ønsker at være et levende og inspirerende mindretal med en konstruktion, der kan inspirere hele verden.

Så nej, Sydslesvig kommer forhåbentlig ikke i mål hverken i år eller nogensinde. ...

Hvis jeg så alligevel skulle komme med et bud på, hvor jeg gerne ville komme i mål i Sydslesvig, så skulle det være, at jeg gerne så, at vi var bedre til at give en hånd med, når der er et arrangement.

Bare lige hjælpe med at samle stolene og stille bordene på plads, så det ikke er et bestyrelsesarbejde, men en deltageropgave at sørge for den slags.

Og så kunne jeg faktisk også ønske mig, at vi kommer i mål med mindre brok over småting. Alt for ofte er glasset halvt fyldt, og det vrimler med negative spørgsmål og negativ kritik. Pølserne er for varme og kaffen for stærk. Jamen så rist pølsen selv, og lav kaffen selv. Den, der ønsker noget bestemt, må selv bidrage, fordi samfundet og foreningerne ikke er indrettet efter den enkeltes ønsker, men man har mulighed for at bidrage og påvirke, hvis man vil. Ellers må man acceptere, at tingene foregår, som andre har planlagt.

Til slut vover jeg mig ud på isen med et par retoriske spørgsmål: Er skolerne, daginstitutionerne, idrætstilbuddene, kulturtilbuddene, organisationerne og samarbejdet mellem de forskellige institutioner perfekt og uden fejl? Er alt det førnævnte sikret i al evighed? Selvfølgelig ikke, og vi kommer forhåbentlig aldrig i mål på de områder, men vi kan have en fælles vision om et levende dansk mindretal, og vi kan komme i mål med en beslutning om at gøre tilbuddene i og for mindretallet så gode, at man ikke tør at gå glip af arrangementer, fordi man ikke ved, hvornår man får så god en chance igen.

Det kræver bare, at vi vil det, og at vi gør det.

Så kære venner: Sydslesvig kommer forhåbentlig ikke i mål, og jeg håber, at vi kan hjælpe hinanden med ikke at komme i mål ved i respekt for hinanden og i bedste mening at pege på udviklingsmuligheder ved hinanden på kryds og tværs af mindretallets organisationer, sådan at de forandringer, vi laver, når vi prøver nyt, blot bliver udgangspunkt for næste års forbedringer.

Og med de ord vil jeg slutte og ønske os alle nogle gode årsmøder 2024.

Tak for ordet.

